

Ένα σκουλήκι ξεπρόβαλε το κεφάλι από την υγρή του τρύπα.

Του ήλιου το λαμπερό το φως άπλετα το φώτισε.

Και φοβήθηκε το ζωογόνο το φως, σκοτείνιασε το μυαλό του, θόλωσαν τα μάτια του.

Προτίμησε χίλιες φορές τη μούχλα της σάπιας του φωλιάς, προτίμησε να σέρνεται στη λάσπη και να ζει στο σκοτάδι, γιατί φοβόταν το φως.

Το σκουλήκι ήταν ο άνθρωπος και το φως ήταν η Αλήθεια.